ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρχ. 5. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας ὁσάκις ὑποπέση εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Γιάννην Μιχελάκην. Ἂν δὲν σᾶς ἀπαντήσαμε, αὐτὸ συμβαίνει ὅτι δὲν ἐλάβαμε τὸ διήγημά σας. Ριρῆν Ζαφειρίου. Τὸ ποίημα ποὺ στέλνετε φανερώνει ὅτι μπορεῖτε νὰ γράψετε καλοὺς στίχους. Φτάνει μόνο νὰ τοὺς προσέχετε περισσότερο. Θεμιστοκλῆν Μαρτίνην. Ἡ συμβουλές μας, καθὼς βλέπουμε, ἀρχίζουν νἀποδίδουν τοὺς καρπούς των. Τὸ πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο τετράστιχο τοῦ ποιήματός σας πάρα πολὺ καλά. Τὰ ἄλλα ὅμως ὑστεροῦν καὶ φαίνονται βιαστικογραμμένα. Νίκον Σφυροέραν. Τὸ ποίημά σας κοινόν. Δὲν λέμε ποτὲ «περιποιᾶται», ἀλλὰ «περιποιεῖται». Ἀγριολούλουδο, Πειραιᾶ. Ἀπ' τὸ ποίημά σας καλὸ ὁπωσδήποτε τὸ β' μέρος καὶ τὸ δημοσιεύουμε:

Ποιὸς ξέρει ἂν πονετικὰ δὲν θἄγερνες, Παρθένα,
Τὰ χείλη Σου στὰ χείλη μου τἐχνὰ τὰ μαραμένα
Καὶ μὲνα φίλημα θερμὸ δὲν θἄπερνες ἐκείνη
τὴν ὕστερνη μου τὴν πνοὴ στὸ στῆθος Σου τ' ἁγνό.
Κι' αὐτὸ δὲν θὰ τῆς ἔδινες γιὰ ὕστερνη της κλίνη
Ναὔρισκε τὸν Παράδεισο σὲ τέτοιον οὐρανό.
Μαζί Σου θἄπαλλε κι' αὐτή, μαζί Σου θἀγαποῦσε
Μαζί σου δεύτερη ζωὴ στὸ κόσμο θὲ νὰ ζοῦσε
Κι' ὅταν θὲ νἄσβυνες καὶ σὺ θὰ ξεψυχοῦσε πάλι
μὲ τὴ ζωή Σου ἀγκαλιαστὰ
(γιὰ τὴ ζωὴ τὴν ἄλλη...

Μαρίκαν Οἰκονόμου, Καλάμας. Μεταφράσεις ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ δημοσιευθοῦν στὸ «Ἡμερολόγιο». Μωρίς, Ἅγ. Νικόλαον. Τὸ ποίημά σας καλούτσικο. Μὰ ὄχι τέλειο. Ἀπὸ σᾶς περιμένουμε ἐντελῶς ἀμέμπτους στίχους. Στεῖλτε τίποτ' ἄλλο. Ἀθ. Παντέκην, Θεσ)νίκην. Τὰ πλεῖστα ὑπάρχουν στὸ γραφεῖο μας. Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Α. Λ., Πειραιᾶ. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Ἰδοὺ π.χ. τὸ α' τετράστιχο:

Ὅταν σὲ πρωτογνώρισα
πᾶνε τώρα δυὸ χρόνια
μ' ἄφησες μέσα στὴν καρδιὰ
μιὰ θύμιση αἰώνια.

Α. Κ., Μυτιλήνην. Ἡ χειρονομία σας εἶνε ἀναμφιβόλως εὐγενικὴ καὶ μεγαλόκαρδη. Δυστυχῶς οὐδεὶς ἔσπευσε νὰ σᾶς μιμηθῇ. Γράψτε μας συνεπῶς τί θέλετε νὰ γίνῃ. Θὰ σᾶς ἀκούσωμε προθύμως ὅ,τι κι' ἂν μᾶς ὑποδείξετε, προκειμένου μάλιστα γιὰ τὴν ἀγαπητή μας Μὶς Εὐρώπην. Ν. Γωπάλδον, Ναύπλιον. Τὸ ποίημά σας, ὄχι ἐπιτυχές δυστυχῶς. Γιὰ τὰ θερμὰ φιλικά σας λόγια, θερμῶς εὐχαριστοῦμεν. Περαστικόν, Κωνι)πολιν. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας:

«Ἀγαπητό μου Μπουκέτο,
Ξελογιάστηκα κι' ἐγὼ κι' ἀπεφάσισα νὰ γίνω ποιητής. Τώρα βεβαίως, ἀποφάσεις μπορεῖ νὰ λαμβάνωνται πολλὲς καὶ διάφορες, ὄμορφες καὶ σπουδαῖες, κατὰ πόσον ὅμως εἶνε ἐφαρμόσιμες, αὐτὸ εἶνε ἄλλο ζήτημα, ποὺ στὴν περίπτωσι τὴ δική μου θὰ τὸ κρίνετε ἐσεῖς, καί...»

Λοιπὸν συμφωνοῦμε καὶ μεῖς μαζύ σας: Ἡ ἀπόφασίς σας ὡραία σφόδρα. Τὰ ποιήματα ὅμως πολὺ κοινά. Αὐτὴ εἶνε ἡ εἰλικρινὴς κρίσις μας καὶ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ τὴν δεχθῆτε ὡς ὀρθήν. Δ. Γ. Μετ., Ἐνταῦθα. Διηγεῖσθε φυσικὰ καὶ μὲ κάποια χάρι. Τὸ ὕφος σας ὅμως εἶνε ὕφος γιὰ εὔθυμα διηγήματα ἢ γιὰ χρονογραφήματα. Καλλιεργῆστε λοιπὸν τὸ ταλέντο σας αὐτό. Ἀλεξ. Μπαμπίλην, Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας ὄχι καλά, παρὰ τὴ διόρθωσι ποὺ κάνατε σ' ἕνα ἀπὸ αὐτά. Λέτε μάλιστα κάπου τὰ «χλωμὰ μάτια»! Καὶ τὰ μάτια δὲν χλωμαίνουν ποτέ. Μὰ ποτέ... Σοφίαν Φωτιάδη, Ἐνταῦθα. Ὄχι χρήσιμα εἰς ἡμᾶς. Πάντως εὐχαριστοῦμεν. Μιχ. Πεγκλῆν, Πειραιᾶ. Τὸ ποίημά σας ὄχι πετυχημένο. Πολὺ-πολὺ κακό. Νικ. Ἀναστασόπουλον, Μάζι. Τὸ διήγημά σας, ὄχι ἐπιτυχές. Πρέπει νὰ διαβάσετε πολὺ Ἕλληνας καὶ ξένους πεζογράφους. Λούκην Ζέφυρον, Ἐνταῦθα. Τὰ «Σοφὰ Λόγια» πολὺ κοινά, δυστυχῶς, καὶ πολὺ γνωστά. Ε. Π., Κεφαλληνίαν. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τοὺς ἀφιερωμένους στὸ «Μπουκέτο» στίχους καὶ τὰ καλά σας λόγια. Μπάμπην Γλαφυρόν. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἀπολύτως καλό. Πάντως δὲν γράφετε ἄσχημα. Ἐργασθῆτε λοιπόν, χωρὶς βιασύνη καὶ μὲ προσοχή. Ι. Μιχελάκην, Ἐνταῦθα. Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε ἤδη. Ἔλενα Μαργαρίτα, Ἐνταῦθα. Ἡ καθαρεύουσα ἔχει καταργηθεῖ πειὰ ἐντελῶς γιὰ τὴν ποίησι. Δοκιμάστε νὰ γράψτε ὅπως μιλᾶτε. Αὐτὴ εἶνε ἡ δημώδης. Rebut du Desiun, Πάτρας. Ὄχι πολὺ καλὸ τὸ τραγουδάκι σας. Στεῖλτε τίποτ' ἄλλο. Μίμην, Ν. Φάληρον. Τὸ ποιηματάκι σας ἀνεπιτυχές. Γ. Μακρόπουλον, Καλάμας. Αὐτὰ τὰ παίρνουμε ἀπὸ εἰδικὰ εὐρωπαϊκὰ περιοδικά. Ρωτῆστε λοιπὸν σχετικῶς ἕνα γιατρό. Αὐτὸ εἶνε τὸ πιὸ σωστὸ καὶ πιὸ φρόνιμο. Θ. Μπερτόδουλον, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ἐξωφρενικόν. Ἰδού:

Φεύγοντας ἀπὸ τὸ σπῆτι μου γιὰ νὰ πάω ραντεβοῦ,
Φθάνω εἰς τὸ ὁρισμένο μέρος στὸ ρολόϊ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σταθμοῦ.
Καὶ κυττάζοντας στὸ μέρος γιὰ τὴν ἀγάπη μου νὰ βρῶ,
Ἀντικρύζω στὸ ρολόϊ ἕνα χάρτινο σταυρό.
Ἐρωτῶ ἕναν τυχόντα διατί συμβαίνει αὐτό,
Καὶ αὐτὸς μοῦ ἀπαντάει ἀπὸ σᾶς νὰ πληροφορηθῶ.

Τὸ ὁποῖον... ἀπὸ τὴν Πόλιν ἔρχουμαι καὶ στὴν κορφὴ κανέλλα!... [redacted]. Τὸ ποίημά σας «Τὰ Πλάνα Μάτια της» πολὺ καλὸ καὶ δημοσιεύεται:

Ματάκια πλάνα, λάμπετε στὸ μέτωπο ἀπὸ κάτου
τρομαχτικὰ κι' ἐπίμονα καὶ πάντα σιωπηλά,
κι' ἐνῶ μοῦ φέρνετε βαθειὰ τὸ τρόμο τοῦ θανάτου,
σκλάβα ἡ καρδιά μου ἀλύτρωτη σᾶς προσκυνᾶ δειλά.
Δὲν εἶστε σεῖς τὰ δίδυμα τοῦ οὐράνιου κύκλου ἀστέρια
ποῦ πᾶν καὶ καθρεφτίζονται σ' ἀτάραχα νερά,
σὲ μιὰ νυχτιὰ ἀξεδιάλυτη εἴσαστε δυὸ μαχαίρια
ποῦ ἀστράφτουν καὶ ξεσκίζουνε καὶ δείχνονται σκληρά!
Ματάκια πλάνα, φλογερὰ κι' ἀφίλητα καὶ μαῦρα
ποῦ ἐγίνατε τὸ παίδεμα μιᾶς μάγισσας χρυσῆς,
Ὦ! Ἂς ἤτανε τ' ἀχεῖλι μου νὰ πιῇ τὴν τόση λαῦρα,
ποῦ κάτω ἀπὸ τὰ βλέφαρα κρατεῖτε πάντα 'σεῖς.
Κιἂς ἦταν κάποιο δειλινὸ ποῦ ἡ λιγοστὴ ζωή μου
θὰ λυώνῃ μὲ τὴν ἄϋλη τῶν λουλουδιῶν ζωὴ
σὰν πεταλοῦδα ἀνάερη κι' ἀφρόντιδη ἡ ψυχή μου
μέσ' τὴν αἰθέρια φλόγα σας νὰ πάῃ νὰ καῇ.

Α. Ε. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Οὔτε μέτρο ἔχει, οὔτε εἶνε κἂν ποίημα. Ἐφόσον δὲν ξέρετε καλὰ τὴν Ἑλληνική, μὴ γράφετε ἀκόμα ποιήματα. Περιμένετε πρῶτα νὰ τὴν μάθετε καλά. Δημοσιεύουμε ἐδῶ μερικὰ τετράστιχά του γιὰ νὰ τὸ δῆτε τυπωμένο καὶ ν' ἀντιληφθῆτε καλύτερα τὰ λάθη του.

Πτωχή μου καρδιὰ
τί ἔχεις καὶ εἶσαι θλιμμένη
κάποια λύπη θὰ κρίβῃς βαθυὰ
Κάποιος κακοῦργος σὲ ἔχει
(πλανέψῃ

ποῦ αἰώνια θὰ μείνῃ θαμμένη.
μένα βλέμμα του μόνον αὐτὸ
σ' ἔχει κάμῃ σκλάβα δικιάτου
καὶ τὸ τέλος του θἆναι φρικτό.

Τάκην Βλαχογιαννάτον, Ἐνταῦθα. Τὸ πρὸς... Νίτσαν ποίημά σας ὄχι ἐμπνευσμένο. Πρὸς ἐκδίκησιν τῆς σκληρᾶς πάντως ἰδοὺ μερικὰ τετράστιχα:

Νίτσα μοὺ ἄνοιξες μὲς στὴν
(καρδιά μου
πληγὴ ἀθεράπευτη Φαρμακερὴ
ὅταν μ' ὁρκίζεσο πὼς μ' ἀγα-
(ποῦσες
ἀλλὰ ἀλλοίμονο... γιὰ μιὰ Στιγ-
(μή.

Γιατί μετέπειτα μὲ ἀπαρνήθης
μὲ ἐγκατέλειψες τόσο Σκληρὰ
Πρόσεχε ὅμως θὰ σὲ κτυπήσῃ
καὶ σὲ μαχαίρι εἰς τὴν καρδιά.
Μήπως ἐνόμισες πῶς θὰ ξε-
(χάσω
τοὺς τόσους ὅρκους σου καὶ τὰ
(φιλιά.
Τὸ μόνο ποὺ ἠμπορῶ νὰ κάνω
εἶνε μιὰ σφαίρα εἰς τὴν καρ-
(διά.
Ἤσως αὐτὴ μὲ ἀπαλλάξῃ
ἀπὸ τὴν ψεύτικη ζωὴ
καὶ νὰ μὲ φέρει ἤσως εὕρω
ἀγάπη ἄχ... ἀληθινή.

Καὶ τώρα ποὺ ἱκανοποιηθήκατε, μακρυὰ ἀπ' τὶς αὐτοκτονίες. Ἀκοῦς ἐκεῖ... «μιὰ σφαῖρα στὴν καρδιά»!... Δὲν ἀξίζει νὰ πεθάνῃ κανεὶς γιὰ μιὰ γυναῖκα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἑκατομμύρια ἐξ αὐτῶν στὸν κόσμο. Ἔτσι εἶπε τοὐλάχιστον κάποιος σοφός.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχήστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον **ΣΤΑΡΡ** τύπου **XXII** εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά:

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12. **Πειραιεύς**: Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α. **ΠΑΤΡΑΙ**: Ρήγα Φερραίου 84.
ΒΟΛΟΣ: Ἑρμοῦ 111.